

fra Byraadets Side ikke foreligger nogen klar og bestemt Anbefaling". Dette synes mig at være en temmelig bestemt Udtalelse af det ærede Mindretal; og naar det ærede Mindretal siden ytrer, at man ved nu at stemme mod vedkommende Ansøgers Optagelse ikke let undgaar derved at faste en Skygge paa hans moralske Karakter og borgerlige Vandel, saa tillader jeg mig at henvisse til, hvad der ligger i Flertallets Erklæring og jo ogsaa er udtalt her, at det paa ingen Maade har været Flertallets Mening at dømme imellem ham og dem, der ere imod ham. Da i Samlingen 1873—74 to paa det oprindelige Lovforslag opførte Ansøgere bleve udstemte i Folkethinget, da blev det udtalt af Ordføreren for Folkethingsudvalgets Flertal, at han gjorde atter opmærksom paa, at „Spørgsmaalet ikke dreiede sig om, at negte de Paagjældende Indfødsret, men kun om en Udsættelse". Her i denne Sag kan man formentlig svare paa samme Maade. Ved at udstemme den paagjældende Ansøger, dømmer man ikke mellem ham og dem, der ere imod ham; man negter ham ikke Indfødsret, men man udsætter kun Spørgsmaalets Afgjørelse for hans Vedkommende, indtil der foreligger fuldt tilfredsstillende Udtalelser og Erklæringer. Jeg skal indskrænke mig til denne korte Bemærkning paa Udbalgets Vegne og skal gjentagende anbefale Flertallets Forslag.

Clausager: Jeg skal først gjøre en ganske lille Bemærkning til det ærede 6te Medlem for 1ste Kredts (Bloug), som mente, at Udsættelsen af en Post paa et saadant Lovforslag meget godt kunde ske, naar man var enig derom baade med det andet Thing og med Ministeren. Ja, dette er meget rigtigt, det veed jeg nok; men for det Første er det jo ikke saa let at faae det andet Things Majoritets Mening at vide lige i Diebliffet, og dernæst, selv om man fik denne Mening at vide, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at det jo egentlig er Formen, som man har reist Indvending imod. Man har sagt, at det ikke gaar an at indføre en saadan ny Post i et Lovforslag som dette, da hele Lovforslaget eller, kort sagt, samtlige de i samme opførte Personer burde gennemgaa de tre grundlovmæssige Behandlinger i hvert Thing for sig. Naar nu altsaa det ærede Medlem indrømmer, at der kan ske Afvigelse ved Overenskomst, da er dette fyldestgjørende for mig, idet man jo nemlig ogsaa derved gaar udenom de sædvansmæssige tre Behandlinger. Det er jo netop Ænigheden, som det dreier sig om; thi dersom der her var Ænighed tilstede om Manden, saa vilde der

ikke være blevet gjort Ophævelse om Formen; men at der, fordi der er Ænighed tilstede, skal tages Hensyn til, at Formen fuldægges, det er det, jeg ikke kan indrømme, og det har det ærede Medlem jo ogsaa givet mig Ret i. Naar dernæst det ærede 5te Medlem for 2den Kredts (Schlegel) sagde, at jeg selv havde erkjendt, at man meget godt kunde veie Erklæringerne, da indrømmer jeg ganske vist, at jeg har sagt, at Rigsdagen havde fuld Ret til at gjøre sit eget Skjøn gjældende. Jeg gaar imidlertid ud fra, at en Erklæring fra en Autoritet maa have en vis positiv Betydning; men forsaavidt som den ikke skal have det, forsaavidt som det ærede Medlem maatte mene, at man ogsaa er berettiget til at veie Erklæringer fra Autoriteter og altsaa tage Hensyn til de Medlemmer, som ikke have fundet sig foranledigede til at afgive deres Stemmer, men som kun have udtalt deres Betragtning underhaanden, om jeg saa maa sige, saa vil jeg opstille derimod, at saa er man lige saa fuldt berettiget til at tage de øvrige Erklæringer med i Betragtning, og disse ere jo afgivne for en stor Del af vedkommende Mandes Medborgere i Byen. Endel af disse Erklæringer ere ganske vist komne tilstede siden, det indrømmer jeg; men hvis jeg ikke tager fejl, saa forelaa der samtidigt med Byraadets første Erklæring, som man ikke anser for positiv nok, en positiv Erklæring fra tre Mænd, som havde givet ham Anbefaling for hæderlig Vandel. Jeg kan altsaa gaa med til, at man opstiller en Beining af Spørgsmaalet; men naar man gjør det, saa synker rigtignok Staaalen til Jordel for Vilja. Saa nævnte den ærede Ordfører til Slutningen, at et af Byraadsmedlemmerne, nemlig Glarmester Boeg, havde i Mødet den 29de December afgivet den Erklæring, at han ikke troede, at han skulde komme til at deltage i Byraads mødets Behandling angaaende denne Sag, da han første Gang underfikkv Andragendet. Det er mærkeligt. Ganske vist kan Manden have forandret sin Opfattelse, saaledes som det er nævnt af et æret Medlem paa en anden Side; men det er en besynderlig Vending, han giver det; han siger ikke i sin Erklæring i Mødet, at han har forandret sin Ansættelse eller at hans første Erklæring var fejl, men han undskulder sig med, at han ikke troede, at han i et Byraads møde skulde komme til at deltage i en Forhandling om denne Sag. Det skal jeg nu lade staa ved sit Værd. Jeg brugte for et stærkt Udtryk om den paagjældende Mand, som det ikke var min Mening at ville fornærme personlig; jeg beider den høitærede Formand at undskylde, at jeg brugte saa stærkt et Udtryk, men jeg gjentager, at